

naar man kan henvise dem til Udredelse fra særskilte Institutter, der ere under Statens Kontrol, men hvis Indtægter og Udgifter ikke direkte vedrøre Statskassen. Jeg vil bl. a. minde om, hvor hurtig man fik Bugt med Sorø Akademis temmelig betydelige, opsparede Midler ved at henvise Poster til Udredelse fra Sorø Akademi, som ikke stode i den fjerneste Forbindelse med dette. Jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg siger, at et Foretagende, som vi alle i denne Sal og i Rigsdagen føle stor Interesse for, nemlig det kongelige Teater, ogsaa blev tilvejebragt paa samme Maade ved at henvise en meget stor Del af Udgiften, som man syntes var for meget for Staten, til Udredelse af en Fond, hvis Indtægter ikke direkte kom Statskassen til Gode. Jeg tror nok, at det skal vise sig, at det, paa den Maade at henvise Staten ikke direkte vedkommende Udgifter og Krav til Udredelse af en særskilt Fond, netop vil føre til, at Kravene blive stærkere, og at Udflydningen af Statens Midler gennem den mindre Fond bliver endnu større end af Statskassen i sin Helhed. Jeg haaber ikke, at den højtærede Minister tror, at jeg skulde udtale mig saaledes af manglende Sympati for Finansministeren, tværtimod, jeg har nogen Erfaring om, hvad en Finansminister maa døje af Krav, der stilles til ham, ikke blot fra Rigsdagens Side eller fra Kollegers Side, men nok sagt alle Vegne fra. Han har altsaa min fulde Sympati, men jeg beklager, at jeg ikke er i Stand til at give nogen anden Trøst der end at henvise til et Ord, der er sagt en Gang i vor første Frihedstid af en af de mest fremragende Frihedsmænd, og det var det: Finansministeren er Ministeren for alle Ministre, thi intet kan ske uden hans Samtykke. Det er i Virkeligheden det eneste, der er til at holde igen, naar man ikke selv vil holde igen fra alle Sider; naar man ikke vil begrænse sine Ønsker og Fordringer, men mener, at hvor Pengene komme fra, det bliver Finansministerens Sag, de komme nok. Vi have nylig hørt her i Salen en Ytring i Anledning af en Forhøjelse af en Sum ud over, hvad Regeringen selv havde forlangt, at dersom man ikke henviste Udredelsen til en særskilt Skuffe, saa vilde man være nødt til at gøre Statslaan, denne Ytring faldt fra Ministerbænken. Naar man altsaa ikke ser anderledes paa Sagen, end at Nr. 1 det er at faa afholdt det nødvendige, men tillige at faa fyldestgjort en Mængde private og Klasse-Ønsker, Nr. 2 det er at sørge for, hvor Pengene skulle komme fra,

saa er man inde paa den Vej, jeg har skildret. En saadan Tanke eller Forestilling er jeg ganske overbevist om har den ærede Finansminister ikke, men hvis den gøres gældende, saa komme vi i Statshusholdningen dybere og dybere ned. Naar man altid kan trøste sig med: ganske vist, vi have ikke Raad til at gøre det, men vi have Kredit endnu, vi kunne laane, saa siger jeg Farvel til al Udsigt til i Virkeligheden at komme til en rimelig og fornuftig Statshusholdning, hvor man sætter Tæring efter Næring. Det er det, som jeg desværre ofte har maattet trætte Tinget med at gentage Nødvendigheden af, at man indretter sin Statshusholdning saaledes, at man ikke løber an paa Fremtiden, det vil sige paa, hvad de, der komme efter en, skulle præstere, men at man indretter sin Statshusholdning saaledes, at man i Virkeligheden sætter Tæring efter Næring. Det gør man ikke, naar man giver efter for de Ønsker og de Krav, der komme frem i stedse større Maal fra alle Sider uden at kunne møde dem med: de maa vente, indtil der er Penge til Stede.

Stilling: Jeg glædede mig meget over at høre det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtale sig med en saadan Varme om, at han og hans Meningsfæller ville være med til at stemme for, hvad der kunde gavne Haandværk og Industri. Jeg tager det som Forskud paa, at han, naar der kommer noget, ogsaa vil vise det i Gerningen. Han rettede det Spørgsmaal, om det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) kunde bevise, at han og hans Meningsfæller havde stemt derimod. Jeg vil vende Spørgsmaalet om og sige, at det var rart at faa at vide, naar de have stemt derfor. Sagen er nemlig den, at det *kan* det ærede Medlem ikke bevise. Det har nemlig været saa, at Byerhvervene have ingen Krav stillet — eller saa godt som ingen Krav stillet, vil jeg tilføje for at være paa den sikre Side. Det ærede Medlem vil derfor have meget vanskeligt ved at bevise, hvornaar han har stemt for noget til Fordel for Byerhvervene. Der er et gammelt Ord, der siger, at artige Børn tie stille og bede ikke om noget, men saa faa de heller ingen Ting. Det har været saa i mange Aar, at Landbruget, vort store bærende Erhverv, har bedt om noget, og det ærede Medlem kan ikke paavise, naar og hvor Repræsentanterne for Byerhvervene ikke have stemt for ethvert som helst Forlangende; der kunde gavne vort store og